11/11/2020

Честваме празника на св. Мина

Свети мъченик Мина бил египтянин. Той изповядвал християнската вяра и служил във войската, разположена в Котуанската област, под началството на военачалника Фирмилиан.

По това време в Рим царували заедно двамата нечестиви царе Диоклетиан и Максимиан (284-305 г.). Те издали указ да се предават на мъчения и да се убиват всички християни, които не се покланят на идолите. Според указа вярващите в Христа навсякъде били принуждавани да извършат идолски жертвоприношения.

Тогава блаженият Мина, като не желаел да гледа това бедствие и почитането на бездушните идоли, оставил воинското си звание и се оттеглил в планините, в пустинни места. Той сметнал, че е по-добре да живее със зверовете, отколкото с хора, които не познават Бога. Свети Мина дълго време се скитал в планините и пустините, поучавайки се в Божия Закон, с пост и молитва очиствайки душата си и служейки ден и нощ на Единия Истински Бог. Така изминало доста дълго време.

Веднъж в главния град на Котуанската област се провеждал празник, на който дошли много езичници. Те се събрали в чест на своите нечестиви богове за различни игри, зрелища, конски надбягвания и състезания по борба, които всички жители на града можели да наблюдават от специално устроени места. Като предузнал от Светия Дух за този празник, блаженият

Мина се разгорял от ревност по Бога, оставил планината и пустинята и дошъл в града. Той излязъл насред мястото за зрелища, за да го видят всички, и възкликнал високо:

– Намериха Ме ония, които не Ме търсеха, открих се на ония, които не питаха за Мене.

При тези думи всички присъстващи устремили погледите си към него и замлъкнали, дивейки се на неговата смелост. А князът на града на име Пир заповядал да хванат светеца и го запитал:

– Кой си ти?

Свети Мина пред целия народ казал високо:

– Аз съм раб на Иисуса Христа, Владиката на небето и земята.

Князът отново попитал светеца:

– Чужденец ли си или си местен? Откъде имаш смелостта насред игрите да извикаш това?

Преди светият да успее да отговори, някои от воините около княза познали Мина и възкликнали:

– Това е воинът Мина, който беше подчинен на Фирмилиан.

– Наистина ли си бил воин, както казват за тебе?- попитал князът.

Светецът отговорил:

Св. Мина, руска икона, days.ru– Да, наистина бях воин и служех в този град, но като видях нечестието на хората, прелъстени от бесовете и покланящи се на идолите, а не на Истинския Бог, оставих воинската служба и напуснах града, за да не бъда участник в беззаконието и гибелта на тези хора. До днес се скитах в пустинята, като избягвах да общувам с нечестивите и враговете на моя Бог. Но като чух, че сте устроили нечестив празник, пламнах от ревност по моя Бог и дойдох да изоблича вашата слепота и да ви проповядвам Единия Истински Бог, Който е създал със словото Си небето и земята и владее Вселената.
Като чул тези думи, князът заповядал да отведат светия в тъмница и да го пазят до сутринта, а сам цял ден участвал в празненството и зрелищата. На другия ден князът седнал в съдилището и заповядал да доведат свети Мина.

По всякакъв начин се опитвал той да го склони към идолопоклонство-обещавал му дарове и го заплашвал с мъчения. Но когато не успял да го подтикне към нечестие с думите си, започнал да го принуждава и с дело, като заповядал на четирима воини да съблекат и хвърлят светеца на земята и без пощада да го бият с волски жили, а кръвта от раните му текла като река. Един от присъстващите на име Пигасий казал на свети Мина:

– Човече, пожали себе си и изпълни княжеската заповед, преди тялото ти да бъде напълно унищожено. Съветвам те да се поклониш на боговете поне временно, за да се избавиш от мъченията, а после пак служи на своя Бог, Който няма да се разгневи заради отстъплението ти, ако само веднъж принесеш жертва на идолите и за кратко се обърнеш към тях по принуда, за да се избавиш от тежките мъки.

Но светият с гняв отговорил:

– Иди си от мен, беззаконнико, аз вече принесох жертва на хвала и ще я принеса отново само на моя Бог, Който ми помага и ме укрепява в търпението, така че тези мъчения ми изглеждат леки и радостни.

Изумен от това търпение на мъченика, князът заповядал да подложат свети Мина на още по-големи мъки. Светецът бил повесен на едно дърво и рязали тялото му с железни куки, а мъчителят се надсмивал над него и му говорел:

– Чувстваш ли някаква болка, Мина, или тези мъчения са ти приятни и искаш да ги увеличим? Но макар и да страдал силно, светият мъченик твърдо отговорил на княза:

– Няма да ме победиш с тези кратковременни мъки, защото ми помагат невидимите за теб воини на Небесния Цар. Князът заповядал на слугите си още по-силно да мъчат светеца и му казал:- Не изповядвай тук друг цар освен римските императори.

Мъченикът отговорил:

– Ако познавахте истинския Цар, нямаше да хулите Този, Когото проповядвам, защото Той е истинският Цар на небето и земята и няма друг освен Него. А вие Го хулите, без да Го познавате и Го сравнявате с вашите създадени от прах тленни царе, на които Той е дал царско достойнство и власт, защото е Господар на всичко сътворено.

Тогава князът казал на светеца:

– Кой е този, който дава власт на царете и господарува над всички?

Мъченикът отговорил:

– Иисус Христос, Синът Божий, вечно съществуващият, на Когото се подчинява всичко и на небето, и на земята. Той въздига царете на престолите им и царува, дава власт и владее. Мъчителят казал на светеца:- Нима не знаеш, че римските императори много се гневят против изповядващите Христовото име и заповядват да бъдат убивани? Свети Мина отговорил:

– „Господ царува: да треперят народите!“ Ако вашите царе се гневят на Христа и на християните, изповядващи Неговото име, какво ме засяга? Аз не обръщам внимание на гнева им, защото съм раб на моя Христос и имам само едно желание- да бъда изповедник на Неговото всесвято име до самата си смърт и да се насладя на Неговата сладка любов, от която никой не може да ме отлъчи: „скръб ли, притеснение ли, или гонение, глад ли, или голотия, опасност ли, или меч?“

Тогава мъчителят заповядал да разтрият силно раните на светеца с власена кърпа. И докато правели това, светият говорел:

– Сега съблича м кожените си ризи и се обличам в ризата на спасението. Освен тона м ъчителят заповядал да горят светеца със свещи, а той мълчал.

Князът попитал:

– Чувстваш ли, Мина, този огън?

Светецът отвърнал:

– „Нашият Бог е огън, който изтребя“. Онзи, заради Когото страдам, ми помага и затова не чувствам огъня, с който ме горите, и не се страхувам от мъченията ви, защото помня евангелските слова на мои Господ: „И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият“.

Тогава князът казал на мъченика:

– Откъде имаш такова красноречие? Бил си воин, как така говориш като човек, който е прочел много книги? Светецът отговорил:

– Нашият Господ Иисус Христос е казал: „и ще ви поведат пред управници и царе заради Мене… не се грижете, как или що да говорите; защото в оня час ще ви бъде внушено, какво да кажете“‘.

Князът попитал светеца:

– Знаеше ли вашият Христос, че заради Него ще претърпите такива мъчения?

Мъченикът отвърнал:

– Тъй като Той е Бог Истинен, знае бъдещето. Знаел е и знае всичко, което става, и всичко, което ще стане, Му е известно, Той знае занапред всички наши мисли.

Като не знаел какво да отговори на светеца, князът казал:

– Остави, Мина, това празнословие и избери едно от двете: или бъди един от нас и ние ще престанем да те измъчваме, или бъди Христов, но ние ще те умъртвим.

На това светецът високо възкликнал:

– Аз съм Христов и ще бъда Христов!

– Ако пожелаеш, ще те пусна за два или три дни, за да размислиш добре и да кажеш последната си дума- казал князът.

Но светецът възразил:

– Не два или три дни, а вече много години изповядвам Христовата вяра, но никога не съм си и помислял да се отрека от моя Бог и затова сега не подобава да размишлявам за това. Не се надявай, княже, да чуеш друго от мене. Ето последната ми дума: От моя Бог няма да се отрека, на вашите бесове не ще принеса жертва и няма да преклоня колена пред бездушните идоли.

Този твърд отговор силно разгневил княза и той заповядал да разсипят по земята куки, тризъбци и железни гвоздеи и да влачат по тях вързания мъченик. Но сякаш положен върху меки цветя, свети Мина още повече порицавал многобожието на езичниците и се смеел над безумието на прелъстените от бесовете. А князът заповядал да го бият с железни пръчки. И дълго измъчвали свети Мина така.

По това време един от присъстващите воини на име Илиодор казал на мъчителя:

– Княже, нима твоя светлост не знае, че християните са безумни и не се боят от мъченията, понасят ги, сякаш са бездушни камъни и дървета, а смъртта смятат за сладко питие. Не се труди повече, а заповядай по-скоро да убият този ожесточен християнин. И князът веднага изрекъл присъдата си над мъченика:

– Злия воин Мина, който падна в християнско нечестие и не пожела да изпълни царското повеление и да принесе жертва на боговете, заповядваме да бъде посечен с меч, а тялото му да бъде изгорено пред целия народ.

Воините отвели свети мъченик Мина извън града, където отсекли главата му, запалили голям огън и хвърлили в него многострадалното му тяло. Когато огънят изгаснал, вярващите дошли на това място и събрали останалите мощи на светеца, обвили ги с чисти повивки и ги помазали с благовония. Скоро те пренесли тези свети останки в родния си град Александрия и ги погребали в почести. Впоследствие на това място била построена църква в името на светия мъченик и по молитвите към светеца в нея станали множество чудеса.

dobrotoliubie.com